

[Bøligministeren.]

tingets faste udvalg om fysisk planlægning. Denne årlige redegørelse kan give anledning til, at særlige spørgsmål drøftes i udvalget og måske rejses i salen.

Den nærmere administrative tilrettelæggelse af landsplanarbejdet rummer nogle problemer, som endnu ikke er endeligt løst. I en årrække har dette arbejde på udmærket måde været udført af landsplanudvalgets sekretariat under boligministeriet, men det er et spørgsmål, om tiden ikke er inde til i forbindelse med gennemførelsen af lovforslaget at omorganisere landsplanarbejdet. Forskellige muligheder foreligger og vil i den kommende tid blive gennemarbejdet under medvirken af administrationsdepartementet.

Et af de spørgsmål, der i så henseende må lægges betydelig vægt på, er, hvorledes man mest hensigtsmæssigt sikrer sig en forbedret koordinering af de enkelte sektorplanlægninger og af de enkelte store anlægsopgaver i statslig regie. En effektiv landsplanlægning vil nødvendiggøre ikke blot den brede politiske styring, som etableringen af et ministerudvalg lægger op til, men også et hensigtsmæssigt tilrettelagt koordineringsarbejde inden for centraladministrationen. Eksempelvis er det af stor betydning for landsplanarbejdet, at oplysninger om sektorplanlægningen og forberedelsen af betydelige anlægsdispositioner på et så tidligt tidspunkt som muligt tilgår det organ, der forestår den sammenfattende fysiske landsplanlægning.

Jeg har hidtil ikke benyttet ordet landsplan, men talt om landsplanlægning eller landsplanarbejdet. Heller ikke lovforslaget anvender ordet landsplan. Dette er ganske bevidst. Det vil ikke være ønskeligt at stille imod tilvejebringelsen af én stor og altomfattende landsplan — et værk med kortbilag, hvori man kan slå op og finde svar på, hvordan udviklingen i alle henseender bør forløbe. Det ønskelige — og det opnåelige — er derimod, at der i et samarbejde med både den økonomiske langtidspanlægning, planlægningen inden for de enkelte samfundsområder og den lokale planlægning, især regionplanlægningen, løbende tilvejebringes et sæt af betragtninger, som ud fra landspolitiske helhedshensyn skal være normgivende for den fysiske planlægning på regionalt og kommunalt niveau. Landsplanlægning er derfor

en kontinuerlig proces, som ikke afsluttes, men som forløber i etaper. Under denne proces er det den væsentligste opgave at tilvejebringe grundlaget for de politiske beslutninger, dvs. afdække sammenhænge i udviklingen og vurdere konsekvenserne af de betydende enkelt-dispositioner. Dernæst er det en opgave for landsplanlægningen at sørge for, at de politiske beslutninger, der træffes — vel ofte som generelle målsætningsangivelser — konkretiseres og finder udtryk bl. a. i den regionale sammenfattende planlægning.

Jeg har nævnt nogle eksempler på, hvad man kan benytte landsplanapparatet til, uanset hvilken afgørelse man politisk træffer om dette eller hint spørgsmål. Et par af eksemplerne havde relation til den såkaldt skæve befolkningsudvikling her i landet. Det er jo et spørgsmål, som vi ved flere lejligheder har drøftet her i tinget. For et lille års tid siden behandlede tinget et forslag fra venstre til folketingsbeslutning vedrørende den regionale befolknings- og erhvervsudvikling, og spørgsmålet var på ny fremme under åbningsdebatten i oktober. Under denne debat udtalte statsministeren, at regeringen er positivt indstillet over for en styrkelse af de områder af landet, som er svagestillet, og at regeringen er villig til nærmere at drøfte de midler, der som led i landsplanlægningen kan og bør tages i anvendelse for at opnå dette mål. Med en styrkelse af landsplanlægningen, som det med lovforslagets bestemmelser herom er tilsigtet at hidføre, er det min opfattelse, at vi vil få et helt nødvendigt hjælpemiddel til med hensyn til lokalisering og arealanvendelse at koordinere de indsatser, der må gøres for effektivt at styrke de egne af landet, der har behov for en ophjælpning. Vi vil gennem landsplanlægningen kunne sikre, at de mange forskellige areal- og lokaliseringsdispositioner, der er nødvendige for at nå dette mål, kommer til at virke sammen og udgøre et fælles hele i stedet for, at dispositionerne bliver usammenhængende og måske tilmed delvis stridende imod hinanden.

De fleste bestemmelser i lovforslaget vedrører imidlertid regionplanlægningen, forstået som en sammenfattende fysisk planlægning af oversigtlig karakter for en region.

I snart mange år har der forskellige steder i landet været udført en sådan regionplan-